14/10/90

చిన్నారి చిట్టిచేతులు రెండు మొహమ్మీది పెద్ద మాస్క్‌ను తీసేస్తాయా!?...

"... AND THE UNIVERSE IN A GRAIN OF SAND"

గంటేవీధి రెల్లుపై

— శివాజీ

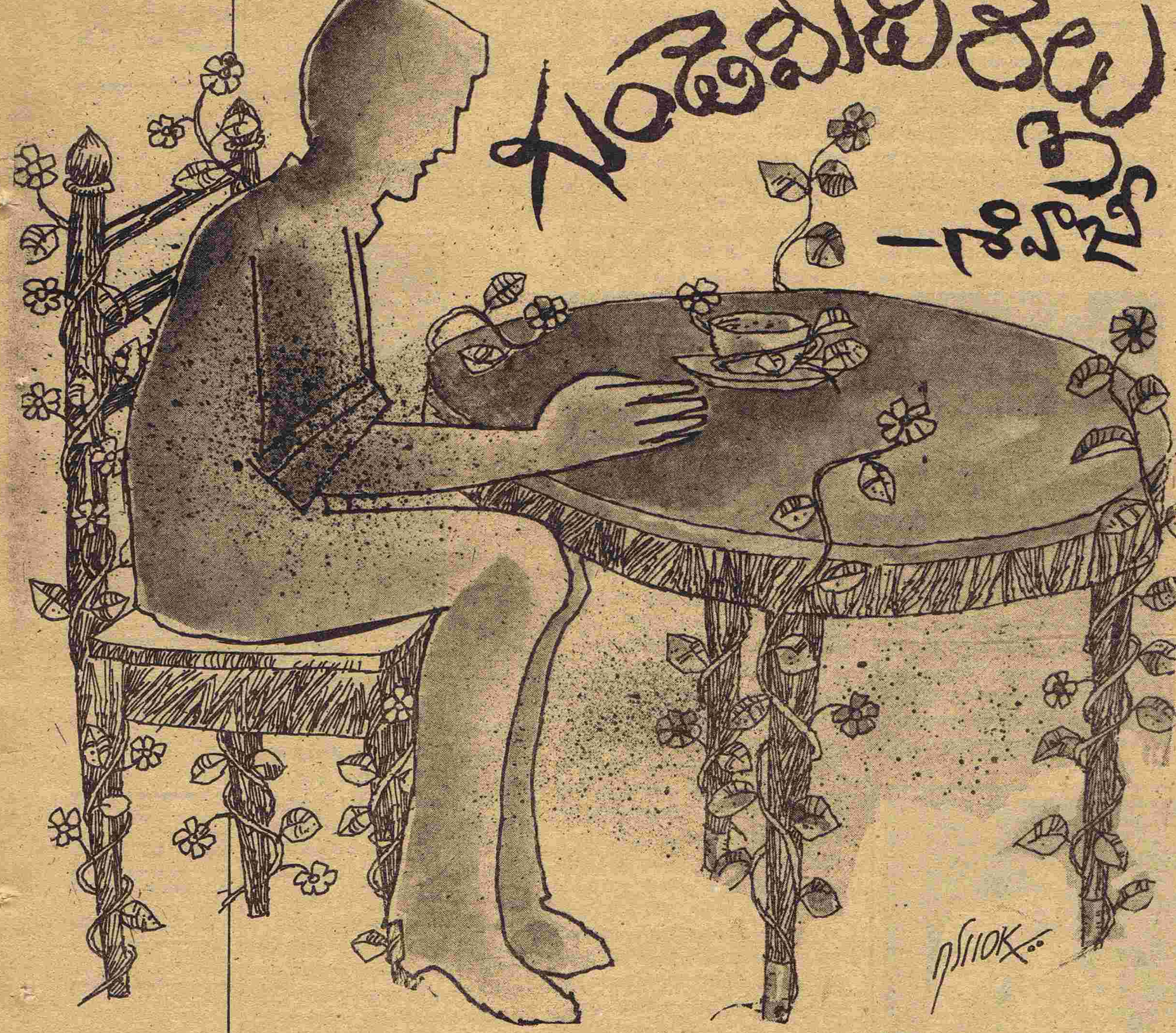

ఎలాటి వర్ణనకూ యోగ్యం కాని ఓ ఉదయం. అరచేతితో సూర్యుణ్ణే ఆపడంలాటి కార్యక్రమం అవసరంలేకండా సూర్యుడికి ఆర్టీసీ క్రాస్‌రోడ్‌లో అన్నీ అడ్డే. వేడి, వెలుతురూ చిరాకు పెట్టే స్థాయిలో ఉన్నాయి.

అత్యవసర ఇంద్రియ సమస్యలు ప్రస్తుతం బొత్తిగాలేవు గనుక అదేదో నిష్కామకర్మలా 'ప్రెసిడెంట్'లో కూర్చున్నాను. "అనంతరం పాత్రికేయులకు తేనీటి విందు' ఫక్కీలో ఏక్ 'చా'తో వేడివేడిగా సుఖపడ్డాను.

ఇప్పుడు చకచకా బుర్రపనిచేయాలి. ఇప్పుడు కాకపోతే మరోసారి కుదిరే సమస్యేలేదు.

ప్రెసిడెంట్ ఇరానీ కేఫ్‌లో శ్రీ వి.ఎ.కె.రంగారావుగారొచ్చి ఎవడికీ కానన్‌బాలా పాటల గురించో, రావుబాలసరస్వతి గురించో చెప్పరుగదా— అంచేతే ఎ.రామారావుగారొచ్చారు. ఒక 'హృదయుడు' భావం ప్రసారం చేస్తూ నన్ను పలకరించారు. ఒక ఆక్వర్డ్ క్లాసువాడు టుఇన్‌వన్, బిపిఎల్ శాన్యో కొనుటయా, డెక్ (వీధి వీధంతా పేలిపోయే ధ్వనిలో ఆనందించే సెట్)ను కొనుటయా, వాక్‌మెన్‌తో సంసారాన్ని జయించుటయా లేక క్లాసికల్ గాడవే గనుక స్టీరియో లేని సాదా టేప్‌రికార్డర్ కొనుటయా అన్న ఛాయిస్ ముందు ఇచ్చారు. ఆనక కనీసం స్టీరియో టేప్‌రికార్డర్ కొనమని సలహా ఇచ్చి ఉత్సాహపరిచేరు. కుమార్ గంధర్వ నుంచీ పి.లీల దాకా చెప్పి ప్రభా అత్రే, ఎల్.సుబ్రహ్మణ్యాలు దొరుకు షాప్ పేర్లు చెప్పారు. 'సాధన'లోని జాకీర్‌హుసేన్‌ను టేప్‌లోకి రికార్డు చేసే ప్రక్రియ వివరించి, ఇండియా టుడే వారి కాసెట్ల పనితనం సంగతి చెప్పేరు. సుఖశాంతులకి మూలాధారం స్టీరియో రికార్డర్ అనీ, సుస్వర సంగీతమనీ నిర్వచించి ఒక సిగరెట్ ఇచ్చి, నా అగ్గిపెట్టెని వినియోగించుకుని వెళ్లిపోయారు.

ఒక అజ్ఞానపు చిట్టడవిలో నత్తగుల్లలా నీలపు ఖాళీలో అడుకెక్కడికో జారిపోతున్నట్టనిపించింది. (ది డిస్క్రిప్షన్ ఈజ్ నాట్ ది డిస్క్రైబ్డ్).

ఇప్పుడు చకచకా ఆలోచించాలి. చిట్‌ఫండు ఫ్రెండును ఆశ్రయించాలా, శ్రీ బ్యాంకువారి కాళ్లావేళ్లాపడాలా?— అన్నది తోచడంలేదు. ఏదో చెయ్యకపోతే ఎలా? అసలు ఆర్టిస్టు అన్నపదంతో సంబంధం ఉన్న ఎవడైనా -సరే కుమారి విజయశాంతిగారిలాగానో, శ్రీ చిరంజీవిగార్లాగానో బోలెడు డబ్బు సంపాదించాలి. లేక ఎవళ్లైనా ఇచ్చినా సరే, ఆ మొత్తం డబ్బు పెట్టి ఎక్కడో పట్టసంలోనో, మెరుపుకొండ దగ్గరో చైనీస్ ఫోక్‌హౌస్‌లాటిది కట్టేయ్యాలి. ఓ పెద్ద గదిలో మ్యూజిక్ సరంజామా అంతావుండాలి. అనగా 36 గంటల సంగీతం ఇచ్చే బెత్తెడు ప్లాస్టిక్ రికార్డు నుంచీ సుదూర పూర్వకాలపు మట్టిరికార్డులు, "గోమాతా గోపికా హమారా" పాటల వరకు అన్నీ ఉండాలి. ఇంకో గదినిండా కొనాక్, అబ్సింథీ, వగైరాలన్నీ ఉండాలి. లిక్కర్ కేబిన్ ఓపెన్ చేయుటకు రిమోట్ కంట్రోలర్ ఉండాలి. ఇంక అద్భుతమైన పుస్తకాలన్నీ ఓ గది నిండా, వీలయితే ఇంటి నిండా ఉండాలి. అప్పుడు పచ్చటి నేలమీద జల్లు పడ్డం కిటికీలోంచి అనేక గంటలు నిశ్చలంగా చూడాలి. మధ్యలో ఎవళ్లో వచ్చి కలవపూలు కొన్ని ఉత్తినే మన చేతిలో పెట్టి వెళ్లిపోవాలి. ముఖ్యంగా ఈ ప్రాంతంలో సినిమా 'వాళ్లెవరూ తిరగరాదు అరవిందన్ రావచ్చుననుకోండి. అన్నట్టు ఇంటిచుట్టూ 300 కొబ్బరి చెట్లు, 115 అరిటి చెట్లు ఉండి తీరాలి. 'సలిలమ్ము లేలపారు?..." స్థాయిలో ఒక 'సలిలమూ' ఉండాలి. సువర్లోకం అనే మనోలోకంలో వెర్రిముండావాళ్లా బతకదలచిన వాడికి డి.ఎ పెరుగుదల సమస్యవుండరాదుగదా ఏం చెయ్యను... అసలీ రామారావుగారు రావడం చేత ఏదో జరిగిపోయింది. లేకపోతే నెం.6 బస్సెక్కి యుటవర్స్ దగ్గర దిగి కాస్త తంటాలుపడితే అప్పుపుట్టేది. ఉచితంగా ఒక బీరు లభించేది. అసలు ఏదైనా పనిజరిగేది పెట్రోలు ధూళి వాసన మధ్య పనికిమాలిన ఆఫీసు మాటలు, ఇరానీ చాలతో రామా ఇంటర్నేషనల్స్‌లోని బడ్డింగ్ డైరెక్టర్‌గారితో కథ 'డిస్కస్' చేసి— అనగా అప్పులు తీర్చుకునే పథకం నాది. అంతా ధ్వంసం అయింది.

ఉత్తినే నాలుగయిదు కాంబినేషన్‌లతో ఒక కథని అనేక రకాలుగా చెప్పడం అభ్యసించి ఫక్తు దొంగ సరుకునవ్వు, నవ్వుతూ ఇష్టంవొచ్చినట్టు రోడ్డుమీద గేదెలా నిర్లక్ష్యంగా బతికే సదవకాశాన్ని జారవిడుచుకున్నాననిపించింది. ఈ.రామారావుగారి ఉపన్యాసమే తుచ్ఛసౌందర్యమై నా ఊహకి...

ఇలా నాకు నేను అడ్డుపడుతుండగా పూర్తిగా ఆరిపోయ మళ్లీ చిగురించిన ఒక పాత రూమ్మేటు దర్శనిమిచ్చాడు. అతని తాత్కాలిక అవసరం టీ తాగడంకావచ్చు. కానీ అతను నన్ను నిలదీసి మణి సిద్ధుడిలాగ నా చేత సర్వం కక్కించాడు.

"ఒరే అబ్బాయ్... ఏదీ నిజంగాదురేయ్... అంతా అబద్ధం. నువ్వుకాకపోతే అనిల్ రాజ్యాధ్యక్ష, మణికౌల్, తార్కోవ్‌స్కీ, జార్జ్ గాజ్, ఆలూరి బైరాగి, ఐసోడొరాడంకన్, పావ్‌లొవా ఏవైనా చెప్పు, అన్నీ పిచ్చిమాటలు, దొంగమాటలు, మాటలు... చెత్త ప్రపంచానికి నువ్వు, నీకు ప్రపంచం అవసరం. అప్పిచ్చే బ్యాంకులు, అరువు కిళ్లీకొట్టు, నిన్ను నిష్కారణంగా పొగిడేవాళ్ళు నీతో నిష్కారణంగా కలహించేవాళ్ళు, ఆడపిల్లల మంచితనం, దొంగ సినిమాలు, ఇరానీ టీలు నిత్యసత్యాలు. భూమి పుత్రుడుకా. అంటే మట్టి.... మట్టిబుర్ర, మట్టితో ఎరువుమాటలు, నేలబారు టేస్టు, నేల క్లాసు ఆనందం అదే సాధించు. ప్రచండ సాహితీ విప్లవమో, ప్రళయతాత్విక చింతనో వొచ్చి కొట్టిపడేసేది మానుల్లాటి మనుషుల్ని. నిన్ను, నన్నుకాదు. మనం నేలబారు వాళ్లం. నేలబారు వారిని ఉప్పెనగాలి ఏమీ చేయలేదు. అని చక్కని ఉపన్యాసం ఇచ్చి నాలో వెలుగునిచ్చాడు.

అజ్ఞానమంతజ్ఞానం లేదనిపించింది. అసలు జ్ఞానాజ్ఞానాలు మన నిర్వచనం మీదే ఆధారపడి పాపం ఉంటాయి గనుక అనుకుంటే అంతా జ్ఞానమే. జ్ఞానం కానిదేముంది?!

సరే. ఆలోచన కుదిరింది. సుఖంగా ఓ ఈస్ట్‌మన్‌కలర్ డైరెక్టర్‌కి ఒక కథ చెప్పడవే గదా! చెబుతాను. చిట్‌ఫండూ, బ్యాంకు అప్పు, జీతపు కోత నన్నేమీ చేయలేవని ధైర్యం కలిగింది.

ఓ పేద్ద భారీ సెట్‌లో రొమేంటిక్ లైట్ల మధ్య రొమేంటిక్ లుకేమియా వచ్చిన హీరో క్రుంగాడు "నో... అలా జరగడానికి వీల్లేదు" అనుకున్నంత భావం వొచ్చింది నాకు. ప్రపంచ లౌక్యాన్నంతా చొక్కా కుడిజేబులో పడేసుకుని బయలుదేరాను. ఓ పేద్ద మాస్క్‌ని తగిలించుకున్నాను ముఖానికి.

ఇంతలో... అదుగో రోడ్డుమీద వైకుంఠం ఎదురయి పలకరించి వెళ్లిపోయాడు. అతడేమీ అనలేదు. అంతే... వెంటనే ఏవో రెండు చిట్టిపొట్టి చేతులు నా ముఖంమీద పేద్ద మాస్క్‌ను తీసి పడేస్తున్నట్టయింది.

అవునవును... చచ్చినట్టు బతకడం ఎలాగూ జరుగుతుంది.

లౌక్యంతో నిమిత్తంలేకుండా ప్రయత్నించడం నయం. లేకపోతే ఎంత బురద అంటుకుంటుంది! గాడ్... ఇట్లా లార్వాలా బతకడాన్ని సమర్థించుకోవడం చాలా నేరం అనిపించింది కూడా. పిసారో, గాగిన్ కబుర్లుకాదు... వైకుంఠం...వైకుంఠంలేడూ?... మహానగరం కోరల్లో ఇంటా బయటా అతను బతకలేదా? బతకడంలేదా... రంగులు, చార్‌కోల్ వదల్లేదే!... పైగా నిర్భయంగా, దర్జాగా తనను తాను వ్యక్తంచేస్తున్నాడు. భేషుగ్గా వుంది. కనుక అంచేత... ఎంత అలక్ష్య ఖండాలంలోనైనా మన చిన్నారి దీపాన్ని జాగ్రత్త చేసుకోడం మధురాతి మధురం... సుసాధ్యం... 'హమ్మయ్య' అనిపించింది. చిన్నప్పుడు పాఠంలో ఏం చెప్పేరు? "బురదలోనే గదా కమలము వికసించునది" అని... అంచేత క్షుద్ర లౌక్యపు దొంగతనం మధ్యనే మన దోవన మనం నడవడం... మననడకే మనకు తథ్యము సుమతీ అనిపిస్తోంది.

నా వెనుక ప్రెసిడెంట్ ఇరానీ హోటల్ నిండా సన్నజాజి తీవ అల్లుకుపోయి కనిపిస్తోంది.. ఆర్టీసీ క్రాస్‌రోడ్ మధ్య బోలెడు సీతాకోక చిలుకలు... అడవి తీవలు... ఎర్రటి పువ్వులు, లేలేత ఆకులు... కిళ్లీకొట్టులోంచి ఎల్.సుబ్రమణ్యం వినిపిస్తోంది. గుండీ తప్పించి నా ఛాతీకేసి చూసుకున్నా... పట్టిసీమ లోయ రెల్లు... కాసిని గడ్డిపూలూ.

"ఓ భాయ్‌సాబ్ గాడ పిషాబ్ జెయ్యద్దు... చల్"

కథా రచయితలకు మనవి!

తెలుగువారి జీవితానికి అద్దం పట్టే, అందమైన, కఠోరసత్యభరితమైన, హాస్య రసమయమైన కథానికలను 'ఆదివారం ఉదయం'లో ప్రచురణకి పంపించండి. ప్రచురించిన కథకి రూ. 150 పారితోషికం ఉంటుంది. కథ అయిదు అరఠావు పేజీలకు మించకుండా ఉంటే మంచిది. ఇతర నియమ నిబంధనలన్నీ షరా మామూలే.

కథలు పంపవలసిన చిరునామా
ఎడిటర్
ఆదివారం ఉదయం
7/1, ఆజామాబాద్. ఆర్.టి.సి క్రాస్‌రోడ్స్, హైదరాబాద్ 20.